

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 7 maj 2025
(OR. en)**

**2018/0198(COD)
LEX 2441**

PE-CONS 10/25

**COH 48
CADREFIN 32
CODEC 454**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM ETT
GRÄNSREGIONSINSTRUMENT FÖR UTVECKLING OCH TILLVÄXT I EU
(BRIDGEFOREU)**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2025/...**

av den 7 maj 2025

om ett gränsregionsinstrument för utveckling och tillväxt i EU (BRIDGEforEU)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt
artikel 175 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttranden²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 440, 6.12.2018, s. 124 och EUT C, C/2024/4060, 12.7.2024,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/4060/oj>.

² EUT C 86, 7.3.2019, s. 165 och EUT C, C/2023/1326, 22.12.2023,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1326/oj>.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 februari 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT)
och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 24 mars 2025 (ännu inte offentliggjord
i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT).

av följande skäl:

- (1) För att uppnå de mål som avses i artikel 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs i artikel 175 tredje stycket i EUF-fördraget möjligheten att vidta särskilda åtgärder utanför de fonder som avses i artikel 175 första stycket i EUF-fördraget. Dessutom bidrar det territoriella samarbetet till de mål som avses i artikel 174 i EUF-fördraget. Det är därför lämpligt att vidta de åtgärder som krävs för att skapa bättre förutsättningar för genomförandet av de territoriella samarbetsinsatserna.
- (2) I artikel 174 tredje stycket i EUF-fördraget konstateras det att gränsöverskridande regioner ställs inför vissa utmaningar och föreskrivs att unionen ska ta särskild hänsyn till dessa regioner i sin verksamhet för att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen i unionen.

- (3) I sitt meddelande av den 20 september 2017 med titeln *Att stärka tillväxt och sammanhållning i EU:s gränsområden* konstaterade kommissionen de framsteg som dithills hade gjorts när det gäller att omvandla sådana regioner från huvudsakligen perifera områden till områden som kännetecknas av tillväxt och möjligheter, men belyste även rättsliga och andra hinder som kvarstår i dessa regioner, särskilt när det gäller hälso- och sjukvård, arbetsrätt, skatter och företagsutveckling samt hinder som beror på skillnader i nationella regelverk och förvaltningskulturer. Varken medel för europeiskt territoriellt samarbete, särskilt inom ramen för Interregprogrammen som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059⁴, eller det institutionella stödet till samarbete genom de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete (EGTS) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006⁵ eller genom initiativet b-solutions som kommissionen lanserade 2018 räcker för att undanröja vissa av de administrativa och rättsliga hinder som hämmar ett effektivt samarbete.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1059 av den 24 juni 2021 om särskilda bestämmelser för målet Europeiskt territoriellt samarbete (Interreg) med stöd av Europeiska regionala utvecklingsfonden och finansieringsinstrument för yttre åtgärder (EUT L 231, 30.6.2021, s. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 31.7.2006, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

- (4) Gränsöverskridande regioner riskerar att drabbas oproportionerligt hårt i kristider. Under covid-19-pandemin var de negativa ekonomiska konsekvenserna av medlemsstaternas gränsrelaterade åtgärder mer än dubbelt så stora för de gränsöverskridande regionerna jämfört med genomsnittet för samtliga av unionens regioner när det gäller BNP-förlust. Den erfarenheten ökar behovet av att tillhandahålla möjligheter att ta itu med gränsöverskridande hinder.
- (5) Hinder och skillnader av rättslig eller administrativ karaktär som uppstår vid unionens inre gränser och som skulle kunna undergräva gränsöverskridande interaktion och utvecklingen av gränsöverskridande regioner är svåra för medlemsstaterna att ta itu med på egen hand. Därför bör man göra det lättare att undanröja dessa hinder genom att på unionsnivå inleda pilotprojekt med en tydlig och övergripande ram som gör det möjligt för medlemsstaterna att samarbeta och samordna sina insatser. Tillämpningen av den ram som inrättas genom denna förordning bör vara frivillig för medlemsstaterna.
- (6) Om medlemsstaterna beslutar att tillämpa denna ram bör de vara bundna av gemensamma standarder.

- (7) I bedömningen av data från perioden 2014–2019 i Europaparlamentets utredningstjänsts relevanta studie om europeiskt mervärde konstaterades att undanröjandet av gränsöverskridande hinder skulle medföra betydande fördelar för Nuts 3-gränsregioner och för hela unionens ekonomi. Om alla rättsliga och administrativa hinder undanröjdes skulle bruttoförädlingsvärdet öka med cirka 457 miljarder EUR per år, vilket motsvarar 3,8 % av EU:s totala bruttoförädlingsvärde 2019. Att undanröja 20 % av de gränsöverskridande hindren för alla gränsregioner skulle leda till en total bruttoförädlingsfördel på 123 miljarder EUR per år, vilket motsvarar cirka 1 % av EU:s totala bruttoförädlingsvärde för 2019, samt en sysselsättningsfördel på 1 miljon arbetstillfällen vilket motsvarar cirka 0,5 % av den totala sysselsättningen på unionsnivå.
- (8) Det finns visserligen redan flera rättsliga verktyg för att undanröja gränsöverskridande hinder på mellanstatlig, nationell, regional och lokal nivå i vissa regioner i unionen men dessa omfattar inte alla gränsregioner i unionen och de kan inte heller alltid hantera frågor som rör utveckling och förstärkning av territoriell sammanhållning på ett konsekvent sätt. Denna förordning kompletterar de befintliga verktygen genom att ytterligare en ram inrättas genom unionsrätten som inbegriper verktyget för gränsöverskridande lösningar.

- (9) För att göra det lättare att hantera ärenden om gränsöverskridande hinder bör de medlemsstater som har beslutat att tillämpa ramen inrätta en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter som omfattar en eller flera gränsregioner i dessa medlemsstater. Sådana gränsöverskridande samordningspunkter bör ansvara för att ta emot gränsöverskridande ärenden och informera initiativtagare. De gränsöverskridande samordningspunkterna bör samarbeta med kommissionen och stödja dess samordnande roll. Medlemsstaterna bör i enlighet med sina egna rättsliga, administrativa och institutionella ramar besluta om den gränsöverskridande samordningspunkten bör anförtros ytterligare uppgifter, såsom bedömning av gränsöverskridande ärenden, eller om dessa uppgifter bör hanteras av en behörig myndighet.
- (10) Om en medlemsstat inte inrättar en gränsöverskridande samordningspunkt bör den lämna information om den relevanta myndigheten till kommissionen. Den relevanta myndigheten bör kunna kontaktas och ta emot information från en gränsöverskridande samordningspunkt i en angränsande medlemsstat som hanterar ett gränsöverskridande ärende. Om en relevant myndighet kontaktas av en gränsöverskridande samordningspunkt i en angränsande medlemsstat som hanterar ett gränsöverskridande ärende eller tar emot information från en sådan gränsöverskridande samordningspunkt bör detta inte ge upphov till en skyldighet enligt denna förordning för den relevanta myndigheten att undanröja ett gränsöverskridande hinder. I synnerhet bör denna myndighet inte vara skyldig att behandla ärendet eller svara initiativtagaren.

- (11) För att stödja inrättandet av gränsöverskridande samordningspunkter skulle medlemsstaterna kunna besluta att anslå medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden inom ramen för Interregprogrammen enligt artikel 14.4 b i förordning (EU) 2021/1059 och medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden eller Sammanhållningsfonden, beroende på vad som är lämpligt, inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt enligt artikel 3.4 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058⁶.
- (12) Tillämpningen av denna förordning bör inte påverka tillämpningen av nationell rätt eller internationella avtal mellan medlemsstater som föreskriver likvärdiga förfaranden.
- (13) Trots att sjögränsregioner är annorlunda till karaktären jämfört med landgränsregioner eftersom de har mer begränsade möjligheter till gränsöverskridande interaktion bör denna förordning även tillämpas på sjögränsregioner. Om en medlemsstat har både land- och sjögränser mot andra medlemsstater och beslutar att inrätta en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter bör den medlemsstaten inte vara skyldig att inrätta en gränsöverskridande samordningspunkt för en sjögräns som delas med en annan medlemsstat. Medlemsstater som endast har sjögränser mot andra medlemsstater bör varken vara skyldiga att inrätta en gränsöverskridande samordningspunkt eller lämna information till kommissionen om den relevanta myndigheten eller någon annan information som krävs enligt bilagan.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1058 av den 24 juni 2021 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden (EUT L 231, 30.6.2021, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1058/oj>).

- (14) Denna förordning är inte tillämplig på gränsöverskridande hinder i gränsregioner mellan medlemsstater och tredjeländer, men det bör vara möjligt för medlemsstaterna att fastställa likvärdiga förfarandeamar enligt nationell rätt för att identifiera och undanröja rättsliga och administrativa gränsöverskridande hinder vid samarbetet med tredjeländer.
- (15) På unionsnivå finns det flera icke-rättsliga verktyg för att övervaka och upprätthålla unionsrätten, särskilt inbegripet de verktyg som är kopplade till den inre marknaden, såsom Solvit⁷. Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av sådana verktyg. Den ram som föreskrivs i denna förordning bör endast tillämpas på gränsöverskridande hinder som uppstår till följd av rättsliga eller administrativa bestämmelser eller rättslig eller administrativ praxis, inbegripet de bestämmelser eller den praxis som tillämpar unionsrätten korrekt men på olika sätt, vilket potentiellt kan leda till oavsiktliga hinder för planeringen eller genomförandet av gränsöverskridande offentliga tjänster eller infrastruktur. De fall då en offentlig myndighet i en medlemsstat kan ha överträtt unionsrätten bör inte behandlas inom den ram som föreskrivs i denna förordning. Denna förordning påverkar inte heller de samordningsmekanismer som inrättats för social trygghet eller beskattning.

⁷ Kommissionens rekommendation 2013/461/EU av den 17 september 2013 om principerna för Solvit (EUT L 249, 19.9.2013, s. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

- (16) För att identifiera möjliga gränsöverskridande hinder som omfattas av denna förordning är det nödvändigt att fastställa vilka situationer som räknas som gränsöverskridande interaktion. Denna förordning bör därför tillämpas på all infrastruktur för gränsöverskridande verksamhet eller på gränsöverskridande offentliga tjänster. Den infrastruktur som behövs för gränsöverskridande verksamhet kan påverkas av gränsöverskridande hinder, till exempel om det finns olika tekniska standarder för byggnader eller fordon, inbegripet för tillhörande utrustning. Gränsöverskridande offentliga tjänster tillhandahålls på lång sikt och syftar till att ge upphov till fördelar för allmänheten eller en särskild målgrupp i den gränsregion där tjänsten tillhandahålls och därigenom förbättra levnadsvillkoren och den territoriella sammanhållningen i dessa regioner.
- (17) Ett gränsöverskridande ärende bör lämnas in av en initiativtagare, en enhet som kan vara privat eller offentlig. För att underlätta hanteringen av gränsöverskridande ärenden och inrätta ett nätverk av nationella organ som kan samarbeta med varandra när det gäller att genomföra denna förordning bör medlemsstaterna kunna inrätta en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter på nationell eller regional nivå. Två eller flera angränsande medlemsstater bör också tillåtas att inrätta en gemensam gränsöverskridande samordningspunkt med behörighet för en eller flera av de gränsöverskridande regionerna.

- (18) En medlemsstat bör ha möjlighet att inrätta en gränsöverskridande samordningspunkt som en del av en befintlig myndighet, ett befintligt offentligt organ eller en befintlig permanent enhet, oavsett om den myndigheten, det organet eller den enheten har ställning som en juridisk person, särskilt genom att den anförtros den gränsöverskridande samordningspunktens uppgifter, eller som en separat myndighet, ett separat offentligt organ eller en separat permanent enhet. Sådana myndigheter, organ och enheter skulle till exempel kunna vara kommittéer eller kommissioner för gränsöverskridande samarbete som inrättats inom ramen för bilaterala samarbets- eller vänskapsfördrag, mellanstatliga kommissioner för gränsöverskridande samarbete eller deras sekretariat, råd, sekretariat eller generalsekretariat som inrättats inom ramen för multinationella samarbetsavtal, nationella samordningskontor, nationella centrum eller kontaktpunkter eller liknande strukturer som inrättats inom ramen för annan europeisk politik inom olika sektorer samt Interregprogrammets myndigheter och EGTS.

- (19) För att inrätta en ram för hantering av gränsöverskridande ärenden som är gemensam för alla gränsöverskridande samordningspunkter är det nödvändigt att fastställa de uppgifter som varje gränsöverskridande samordningspunkt bör utföra. En gränsöverskridande samordningspunkt bör fungera som en *gemensam kontaktpunkt* för initiativtagarna och vara initiativtagarens enda kontaktpunkt. Medlemsstaterna bör säkerställa att kontaktuppgifterna för gränsöverskridande samordningspunkter är åtkomliga för allmänheten, synliga och tillgängliga. För att möjliggöra en uppföljning av resultatet av gränsöverskridande ärenden och för att öka öppenheten när det gäller att undanröja gränsöverskridande hinder bör de gränsöverskridande samordningspunkterna också ansvara för att lämna information till kommissionen. Dessutom bör det i denna förordning fastställas skyldigheter när det gäller samordning, samarbete och informationsutbyte mellan de olika gränsöverskridande samordningspunkterna i en medlemsstat och mellan gränsöverskridande samordningspunkter i angränsande medlemsstater.
- (20) Det bör endast vara möjligt för initiativtagaren att lämna in ett gränsöverskridande ärende om hindret avser en gräns för vilken minst en gränsöverskridande samordningspunkt har inrättats. Ett gränsöverskridande ärende bör lämnas in endast en gång av initiativtagaren. Om en annan initiativtagare i en annan medlemsstat också lämnar in ett gränsöverskridande ärende som rör samma gränsöverskridande hinder bör de gränsöverskridande samordningspunkterna i dessa medlemsstater samarbeta med varandra för att undvika parallella förfaranden som rör samma gränsöverskridande hinder.
- (21) Komplexiteten i tillämplig nationell rätt kan göra det svårt att fastställa vilken specifik bestämmelse som utgör ett gränsöverskridande hinder. På grundval av erfarenheterna av b-solutions bör initiativtagaren därför endast beskriva situationen och det problem som ska lösas.

- (22) För att inrätta en förfaranderam som säkerställer rättssäkerhet för initiativtagaren till ett gränsöverskridande ärende bör den gränsöverskridande samordningspunkten bedöma det gränsöverskridande ärendet och svara initiativtagaren inom en rimlig tidsfrist som i regel bör vara den som fastställts enligt nationell rätt. Om det i nationell rätt inte föreskrivs en standardtidsfrist för svar på en likvärdig begäran bör lämpliga tidsfrister föreskrivas i denna förordning. Dessa tidsfrister bör börja löpa från och med den dag då ett gränsöverskridande ärende eller ett reviderat gränsöverskridande ärende tas emot, även i fall där ett ärende har mottagits efter en överföring från en annan gränsöverskridande samordningspunkt eller behörig myndighet.
- (23) Analysen av ett gränsöverskridande ärende skulle kunna leda till slutsatsen att det inte finns något gränsöverskridande hinder. I ett sådant fall bör det gränsöverskridande ärendet avslutas.
- (24) När det väl har bekräftats att det föreligger ett gränsöverskridande hinder bör medlemsstaterna ha rätt att själva välja det verktyg som är lämpligt för att undanröja det gränsöverskridande hindret i den berörda gränsöverskridande regionen. För detta ändamål bör medlemsstaterna kunna förlita sig på gällande internationella avtal eller andra befintliga förfaranden i den berörda medlemsstatens nationella rätt. Om denna medlemsstat anser att de tillgängliga instrumenten inte gör det möjligt att undanröja det gränsöverskridande hindret bör den tillåtas att inrätta ad hoc-mekanismer för detta ändamål. Det bör vara möjligt att göra så antingen individuellt eller, om nödvändigt och överenskommet, tillsammans med den angränsande medlemsstaten. Medlemsstaterna bör ange skälen till de bedömningsåtgärder som vidtagits och meddela möjliga alternativ för rättslig prövning, inbegripet om de konstaterar att det påstådda hinder som anges i det gränsöverskridande ärendet inte omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

- (25) Dessutom bör den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten ha möjlighet att använda verktyget för gränsöverskridande lösningar. Eftersom resultatet av förfarandet kan skilja sig åt något beroende på huruvida det eventuella gränsöverskridande hindret är av administrativ eller lagstiftningsmässig natur, bör detta beaktas i verktyget för gränsöverskridande lösningar. Om den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten beslutar att undanröja det identifierade gränsöverskridande hindret genom att tillämpa verktyget för gränsöverskridande lösningar kan det krävas samordning med den angränsande medlemsstaten. Om den berörda medlemsstaten och den angränsande medlemsstaten var för sig är villiga att inleda det nödvändiga lagstiftningsförfarandet eller att ändra sina administrativa bestämmelser eller sin administrativa praxis kan en sådan samordning ske i form av en gemensam kommitté som består av företrädare för de behöriga myndigheterna och de gränsöverskridande samordningspunkterna i de berörda medlemsstaterna.
- (26) För att tillhandahålla en effektiv ram för hantering av gränsöverskridande ärenden bör de viktigaste stegen i förfarandet fastställas i denna förordning, oavsett om hindret är av administrativ eller lagstiftningsmässig natur. Olika rättssystem i angränsande medlemsstater kan leda till att ett gränsöverskridande hinder kan betraktas som en administrativ bestämmelse eller praxis i en medlemsstat, men som en rättslig bestämmelse i den andra. Varje medlemsstat bör därför välja att tillämpa det lämpliga förfarandet enligt sitt eget rättssystem. Angränsande medlemsstater bör i möjligaste mån samordna sina respektive förfaranden. Om en slutlig ståndpunkt intas i ett ärende bör initiativtagaren informeras om den ståndpunkten tillsammans med skälen till detta.
- (27) Denna förordning innebär inte någon skyldighet för medlemsstaterna att undanröja ett gränsöverskridande hinder.

- (28) Kommissionen bör anförtros uppgifter som är relevanta för att tillämpningen av denna förordning övervakas på unionsnivå och för att stödja medlemsstaterna, inbegripet avseende kapacitetsuppbyggnad. Kommissionen bör särskilt stödja de gränsöverskridande samordningspunkterna genom att främja utbyte av erfarenheter mellan dessa samordningspunkter. Det bör vara möjligt för detta stöd att också bestå av verktyg som är baserade på tekniskt stöd, såsom b-solutions.
- (29) För att möjliggöra evidensbaserat beslutsfattande bör kommissionen se över genomförandet av denna förordning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. För att säkerställa att tillräckliga belägg samlas in beträffande tillämpningen av denna förordning och verktyget för gränsöverskridande lösningar, bör rapporten överlämnas fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft.
- (30) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) och har ingen negativ inverkan på någon av dessa grundläggande rättigheter. Eftersom förordningen syftar till att undanröja gränsöverskridande hinder kan den främja rätten till tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 36 i stadgan och näringsfriheten enligt artikel 16 i stadgan. Det breda utbudet av sådana tjänster kan också främja tillgången till hälso- och sjukvård, enligt artikel 35 i stadgan. Eftersom det är mycket troligt att verktyget för gränsöverskridande lösningar kommer att gynna gränsöverskridande kollektivtrafiktjänster kan denna förordning mer generellt påverka rörelse- och uppehållsfriheten positivt, enligt artikel 45 i stadgan.

- (31) Erfarenheterna visar att medlemsstaterna har tagit individuella, bilaterala eller multilaterala initiativ för att undanröja rättsliga gränsöverskridande hinder. Sådana verktyg finns dock inte i alla medlemsstater eller för alla gränser i en viss medlemsstat. Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av hindrens gränsöverskridande karaktär, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.
- (32) I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Varje medlemsstat väljer själv om den vill använda sig av verktyget för gränsöverskridande lösningar. En medlemsstat bör, vid en viss gräns mot en eller flera angränsande medlemsstater, bestämma om den ska undanröja gränsöverskridande hinder med hjälp av befintliga verktyg på nationell nivå eller tillsammans med en eller flera angränsande medlemsstater. Denna förordning går därför inte utöver vad som är nödvändigt för att underlätta samarbetet i gränsöverskridande regioner.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs en ram för att underlätta identifiering och undanröjande av gränsöverskridande hinder som hindrar etablering och drift av infrastruktur som är nödvändig för offentlig eller privat gränsöverskridande verksamhet eller för gränsöverskridande offentliga tjänster som tillhandahålls i en viss gränsöverskridande region och som främjar ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i den gränsöverskridande regionen.
2. Den ram som avses i punkt 1 ska tillhandahålla möjligheten att inleda ett förfarande med avseende på ett gränsöverskridande hinder i en medlemsstat som beslutar att inrätta en gränsöverskridande samordningspunkt i enlighet med denna förordning.
3. I denna förordning fastställs även regler om
 - a) hur gränsöverskridande samordningspunkter i medlemsstaterna ska organiseras och vad de ska göra, och
 - b) kommissionens samordningsuppgifter.

Artikel 2
Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på gränsöverskridande hinder i land- eller sjögränsregioner i angränsande medlemsstater.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på gränsöverskridande hinder i gränsregioner mellan medlemsstater och tredjeländer.
3. Denna förordning ska inte påverka andra unionsrättsakter, särskilt inte sådana som är tillämpliga på lösning utanför domstol av rättsliga problem som uppkommer till följd av gränsöverskridande hinder och på en korrekt tolkning eller tillämpning av unionsrätten.

Den ska inte heller påverka de samordningsmekanismer som inrättats för social trygghet eller beskattning.
4. Utan att det påverkar unionens och dess medlemsstaters respektive befogenheter får medlemsstaterna
 - a) föreskriva förfaranden enligt nationell rätt för att undanröja gränsöverskridande hinder, och
 - b) ingå nya internationella avtal och ändra befintliga avtal som fastställer sådana förfaranden.

Medlemsstaterna får också inrätta ad hoc-mekanismer.

Artikel 3
Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *gränsöverskridande interaktion*:

- a) infrastruktur som är nödvändig för offentlig eller privat gränsöverskridande verksamhet, eller
- b) inrättande, drift eller tillhandahållande av gränsöverskridande offentliga tjänster i en gränsöverskridande region.

2. *gränsöverskridande hinder*: rättsliga eller administrativa bestämmelser i en medlemsstat eller administrativ praxis från en offentlig myndighet i en medlemsstat, som har potential att inverka negativt på gränsöverskridande interaktion och därmed på utvecklingen i en gränsöverskridande region och som inte har potential att bryta mot unionsrätten.

3. *behörig myndighet*: ett organ på nationell, regional eller lokal nivå som har befogenhet att anta rättsligt bindande och verkställbara akter i en medlemsstat som inrättar en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter.

4. *gränsöverskridande ärende*: en handling som har utarbetats av en eller flera initiativtagare och lämnats in till en gränsöverskridande samordningspunkt.

5. *gränsöverskridande allmännyttig tjänst*: en verksamhet som bedrivs i allmänhetens intresse för att tillhandahålla en tjänst eller hantera gemensamma problem eller utvecklingsmöjligheter i gränsområden på olika sidor av en eller flera angränsande medlemsstaters gränser, och som främjar ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i den berörda gränsöverskridande regionen.
 6. *initiativtagare*: en privat eller offentlig enhet som medverkar vid tillhandahållandet, driften eller inrättandet av gränsöverskridande offentliga tjänster eller infrastruktur vid en gräns för vilken minst en gränsöverskridande samordningspunkt har inrättats.
 7. *relevant myndighet*: en myndighet, ett offentligrättsligt organ eller en permanent enhet i en medlemsstat utan någon gränsöverskridande samordningspunkt, som en gränsöverskridande samordningspunkt från en angränsande medlemsstat kan kontakta angående ett gränsöverskridande ärende.
-
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska hänvisningen till *behörig myndighet* även omfatta situationer där mer än en behörig myndighet i samma medlemsstat är behörig eller måste rådfrågas.
 3. Vid tillämpningen av denna förordning ska begreppet *gränsöverskridande hinder* omfatta ett eller flera gränsöverskridande hinder som är kopplade till ett gränsöverskridande ärende.

Kapitel II

Gränsöverskridande samordningspunkter och relevanta myndigheter

Artikel 4

Inrättande av gränsöverskridande samordningspunkter

1. Medlemsstaterna får, på grundval av sina institutionella och rättsliga ramar, inrätta en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter på nationell eller regional nivå, i enlighet med punkterna 2 och 3.

Om en medlemsstat beslutar att inrätta en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter för endast vissa av sina gränsregioner ska den inte vara skyldig att inrätta gränsöverskridande samordningspunkter för sina övriga gränsregioner.

Om en medlemsstat har både land- och sjögränser mot en annan medlemsstat och beslutar att inrätta en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter ska den inte vara skyldig att inrätta en gränsöverskridande samordningspunkt för någon av sina sjögränser som delas med den medlemsstaten.

2. Två eller flera angränsande medlemsstater får besluta att inrätta en gemensam gränsöverskridande samordningspunkt med behörighet för en eller flera av deras gränsöverskridande regioner.

3. Om en medlemsstat beslutar att inrätta en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter ska varje gränsöverskridande samordningspunkt inrättas antingen som
- a) en del av en befintlig myndighet, ett befintligt offentligrättsligt organ eller en befintlig permanent enhet, inbegripet genom att den myndigheten, det offentligrättsliga organet eller den permanenta enheten anförtros den gränsöverskridande samordningspunktens ytterligare uppgifter, eller
 - b) en separat myndighet, ett separat offentligrättsligt organ eller en separat permanent enhet.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att, inom två månader från antagandet av ett beslut om inrättande av en gränsöverskridande samordningspunkt, dess kontaktuppgifter och information om dess uppgifter
- a) görs tillgängliga på webbplatsen för den myndighet, det offentligrättsliga organ eller den permanenta enhet som har inrättats som gränsöverskridande samordningspunkt och på webbplatserna för de relevanta Interreg A-program som avses i artikel 36.2 i förordning (EU) 2021/1059, och
 - b) samtidigt översänds elektroniskt till kommissionen i enlighet med bilagan till denna förordning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa kontaktuppgifter och denna information hålls uppdaterade.

Medlemsstaterna ska säkerställa att den gränsöverskridande samordningspunkten är synlig och tillgänglig.

Artikel 5

De gränsöverskridande samordningspunkternas huvuduppgifter

1. Varje gränsöverskridande samordningspunkt ska samarbeta med initiativtagaren i enlighet med vad som föreskrivs i artiklarna 9 och 10 och, i tillämpliga fall, artiklarna 11 och 12.

Den gränsöverskridande samordningspunkt till vilken initiativtagaren lämnar in sitt gränsöverskridande ärende, oavsett om den är nationell, regional eller gemensam, ska utgöra initiativtagarens enda kontaktpunkt när det gäller bedömningen av det gränsöverskridande ärendet enligt kapitel III och, i tillämpliga fall, kapitel IV.

2. Medlemsstaterna ska besluta huruvida gränsöverskridande samordningspunkter får agera för egen räkning med anledning av ett gränsöverskridande ärende eller om de endast ska vara ansvariga för kommunikationen med initiativtagaren på den behöriga myndighetens vägnar i enlighet med punkt 1.
3. Medlemsstaterna ska, antingen individuellt i det fall som avses i artikel 4.1 eller gemensamt i det fall som avses i artikel 4.2, fastställa fördelningen av följande uppgifter och förfaranden som inrättats enligt kapitlen II och III och, i tillämpliga fall, kapitel IV mellan den gränsöverskridande samordningspunkten och den behöriga myndigheten:
 - a) Utförande av en bedömning av alla gränsöverskridande ärenden i enlighet med artikel 9.
 - b) Säkerställande av öppenhet och tillgång till den information som avses i artikel 4.4 och bilagan.

- c) Utarbetande och genomförande av lösningar på gränsöverskridande hinder som rör deras territorium i enlighet med artiklarna 9 och 10 och, i tillämpliga fall, artiklarna 11 och 12.
- d) Samarbete med gränsöverskridande samordningspunkter eller, i avsaknad av sådana, med relevanta myndigheter i angränsande medlemsstater i enlighet med artikel 9.4.
- e) Samarbete med kommissionen och stöd till den i utförandet av de samordningsuppgifter som avses i artikel 13.1, särskilt uppdateringen av det register som avses i artikel 13 a, genom att minst en gång om året tillhandahålla information om varje gränsöverskridande ärende som behandlas, i enlighet med bilagan.

Artikel 6

Information om den relevanta myndigheten

1. Om en medlemsstat inte har inrättat en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter bör den lämna information om den relevanta myndigheten till kommissionen i enlighet med artikel 13.2 och bilagan.
2. Punkt 1 i denna artikel ska endast tillämpas på de medlemsstater som har sådana landgränsregioner som avses i artikel 2.1.

Kapitel III

Gränsöverskridande ärenden

Artikel 7

Utarbetande och inlämning av gränsöverskridande ärenden

1. Initiativtagaren ska utarbeta ett gränsöverskridande ärende i enlighet med artikel 8.
2. Initiativtagaren ska lämna in det gränsöverskridande ärendet till den gränsöverskridande samordningspunkten i en av de medlemsstater där det geografiska område som berörs av det påstådda gränsöverskridande hindret är beläget.
3. Om gränsöverskridande ärenden som rör samma gränsöverskridande hinder lämnas in i två eller flera angränsande medlemsstater ska de respektive gränsöverskridande samordningspunkterna samarbeta med varandra för att fastställa vilken av dem som ska hantera det gränsöverskridande ärendet. De andra gränsöverskridande samordningspunkterna ska överföra sina gränsöverskridande ärenden i enlighet med detta.

Artikel 8

Innehåll i ett gränsöverskridande ärende

1. Det gränsöverskridande ärendet ska innehålla åtminstone följande:
 - a) En beskrivning av den gränsöverskridande interaktionen och sammanhanget.

- b) En beskrivning av det problem som uppstår till följd av ett gränsöverskridande hinder.
 - c) Skälet till behovet av att undanröja det gränsöverskridande hindret.
 - d) I förekommande fall, en beskrivning av det gränsöverskridande hindrets negativa inverkan på utvecklingen i den gränsöverskridande regionen.
 - e) Det geografiska område som berörs.
 - f) Om detta är känt och relevant, den förväntade nödvändiga varaktigheten av tillämpningen av en avvikelse eller ett undantag från det gränsöverskridande hindret eller dess undanröjande.
 - g) Om detta är känt, information om huruvida ett gränsöverskridande ärende som rör samma påstådda gränsöverskridande hinder har lämnats in till en annan gränsöverskridande samordningspunkt.
2. Initiativtagaren får också identifiera det gränsöverskridande hindret och, om möjligt, föreslå texten till en avvikelse eller ett undantag från det gränsöverskridande hindret eller till undanröjande av det gränsöverskridande hindret genom en särskild rättslig lösning.
3. Det geografiska område som avses i punkt 1 e ska begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att undanröja det gränsöverskridande hindret på ett effektivt sätt.

Artikel 9
Bedömningsåtgärder

1. Den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten ska bedöma varje gränsöverskridande ärende som lämnats in enligt artiklarna 7 och 8 och ska identifiera det eventuella gränsöverskridande hindret.
2. Inom två månader från det att det gränsöverskridande ärendet har lämnats in får den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten begära att initiativtagaren förtydligar innehållet eller lämnar specifik ytterligare information.

Om det gränsöverskridande ärendet, i enlighet med de bedömningsåtgärder som avses i punkt 1 och första stycket i denna punkt i denna artikel, inte innehåller alla de delar som krävs enligt artikel 8.1 får den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten avsluta ärendet, med angivande av skälen till detta, och den gränsöverskridande samordningspunkten ska informera initiativtagaren om detta.

3. Om den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten, efter att ha bedömt ett gränsöverskridande ärende, konstaterar att det inte föreligger något gränsöverskridande hinder får den gränsöverskridande samordningspunkten eller den berörda myndigheten avsluta förfarandet, med angivande av skälen till detta, och den gränsöverskridande samordningspunkten ska informera initiativtagaren om detta.

4. Om den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten, efter att ha bedömt ett gränsöverskridande ärende, konstaterar att ett påstått gränsöverskridande hinder omfattas av en annan medlemsstats behörighet ska den kontakta den gränsöverskridande samordningspunkten i den andra medlemsstaten eller, i avsaknad av en sådan, den relevanta myndigheten i den medlemsstaten.

Om den gränsöverskridande samordningspunkten eller den relevanta myndigheten samtycker ska den gränsöverskridande samordningspunkten överföra all relevant information till den och omedelbart informera initiativtagaren om detta.

5. Om den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten efter att ha bedömt ett gränsöverskridande ärende konstaterar att det föreligger ett gränsöverskridande hinder får den kontakta antingen en gränsöverskridande samordningspunkt eller, i avsaknad av en sådan, den relevanta myndigheten i en eller flera angränsande medlemsstater.
6. Den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten i den medlemsstat som berörs av det gränsöverskridande hindret får gå vidare på ett av följande sätt:
- a) När så är möjligt förlita sig på ett gällande internationellt avtal, oavsett om det är bilateralt eller multilateralt, sektorsspecifikt eller multisektoriellt, vilket föreskriver en mekanism för att undanröja sådana gränsöverskridande hinder mellan de medlemsstater som är parter i ett sådant avtal.
 - b) I tillämpliga fall förlita sig på andra befintliga förfaranden i den berörda medlemsstatens nationella rätt.

- c) Inrätta ad hoc-mekanismer.
- d) Tillämpa det verktyg för gränsöverskridande lösningar som fastställs i kapitel IV, antingen individuellt eller, om nödvändigt och överenskommet, tillsammans med den angränsande medlemsstaten.
- e) Välja att inte undanröja hindret och avsluta ärendet.

Vid tillämpning av led a ska undanröjandet av ett eller flera gränsöverskridande hinder, inbegripet delar såsom berörda aktörer och det förfarande som ska följas, särskilt för kontakter och samarbete med den angränsande medlemsstaten, uteslutande regleras av bestämmelserna i det avtalet.

Artikel 10

Information som ska tillhandahållas initiativtagaren

1. Den gränsöverskridande samordningspunkten ska skriftligen informera initiativtagaren om de bedömningsåtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 9, inom den standardtidsfrist som föreskrivs i nationell rätt för svar på en likvärdig begäran.
2. Om ingen sådan tidsfrist föreskrivs i nationell rätt ska följande tidsfrister gälla:
 - a) Tre månader från och med den dag då det gränsöverskridande ärendet mottogs av den gränsöverskridande samordningspunkten för de bedömningsåtgärder som avses i artikel 9.2 andra stycket.

- b) Sex månader från och med den dag då det gränsöverskridande ärendet mottogs av den gränsöverskridande samordningspunkten för de bedömningsåtgärder som avses i artikel 9.3, 9.4, 9.5 och 9.6.

3. Den information som tillhandahålls enligt punkt 1 ska innehålla

- a) de bedömningsåtgärder som vidtagits, skälen till detta och, i förekommande fall, de slutsatser som dragits, och
- b) vilka möjligheter till rättslig prövning av dessa bedömningsåtgärder initiativtagaren har enligt nationell rätt.

Den rättsliga prövningen ska begränsas till en kontroll av huruvida de processuella rättigheter som avses i denna förordning respekteras.

4. Den tidsfrist som avses i punkt 1 i denna artikel får förlängas i enlighet med de nationella regler som är tillämpliga på liknande förfaranden. I avsaknad av sådana nationella regler får tidsfristerna enligt punkt 2 i denna artikel förlängas med högst tre månader om en gränsöverskridande samordningspunkt eller en behörig myndighet fastställer att mer tid behövs för rättslig analys eller för samråd inom medlemsstaten eller för samordning med den angränsande medlemsstaten, enligt artikel 9.1.

Kapitel IV

Verktyget för gränsöverskridande lösningar

Artikel 11

Förfarande

1. Om den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten beslutar att använda verktyget för gränsöverskridande lösningar ska det förfarande som föreskrivs i denna artikel tillämpas.
2. Om den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten har konstaterat att det föreligger ett gränsöverskridande hinder ska den informera initiativtagaren om
 - a) det gränsöverskridande hinder som identifierats,
 - b) nästföljande steg, oavsett om det leder till att det gränsöverskridande hindret undanröjs eller inte, och i förekommande fall vilket av förfarandena enligt punkterna 4 och 5 som är tillämpligt.
3. Efter bedömningen av det gränsöverskridande ärendet och identifieringen av det gränsöverskridande hindret ska den behöriga gränsöverskridande samordningspunkten dela relevant information om det gränsöverskridande hindret med den gränsöverskridande samordningspunkten eller, om sådan saknas, med den relevanta myndigheten i den angränsande medlemsstaten. De gränsöverskridande samordningspunkterna ska sträva efter att undvika parallella förfaranden som rör samma gränsöverskridande hinder.

4. Om det gränsöverskridande hindret består av en administrativ bestämmelse eller praxis och den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten anser att det inte skulle krävas en ändring av en rättslig bestämmelse för att undanröja hindret, ska antingen den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten kontakta den behöriga myndighet som ansvarar för den administrativa bestämmelsen eller praxisen för att fastställa om en ändring av den administrativa bestämmelsen eller praxisen skulle vara tillräcklig för att undanröja det gränsöverskridande hindret och huruvida den myndigheten skulle vara villig att ändra den i enlighet med detta.

Initiativtagaren ska underrättas skriftligen inom åtta månader från den dag då det gränsöverskridande ärendet lämnades in enligt artikel 7.

5. Om det gränsöverskridande hindret består av en rättslig bestämmelse ska den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten kontakta den behöriga myndighet som ansvarar för den rättsliga bestämmelsen för att fastställa om en ändring, såsom en avvikelse eller ett undantag från den tillämpliga rättsliga bestämmelsen, skulle göra det möjligt att undanröja det gränsöverskridande hindret och huruvida den behöriga myndigheten skulle vara villig att vidta nödvändiga åtgärder för att inleda ett lagstiftningsförfarande för att göra en sådan ändring i enlighet med den berörda medlemsstatens institutionella och rättsliga ram.

Initiativtagaren ska underrättas skriftligen inom åtta månader från den dag då det gränsöverskridande ärendet lämnades in enligt artikel 7.

6. Om gränsöverskridande ärenden som rör samma gränsöverskridande hinder har lämnats in till gränsöverskridande samordningspunkter i två eller flera angränsande medlemsstater ska var och en av dessa gränsöverskridande samordningspunkter besluta huruvida förfarandet enligt punkt 4 eller 5 är tillämpligt i deras respektive medlemsstat och samarbeta med varandra.
7. Om den gränsöverskridande samordningspunkten inte kan svara initiativtagaren inom den tidsfrist på åtta månader som fastställs i punkt 4 andra stycket eller punkt 5 andra stycket på grund av en pågående rättslig analys, samråd inom dess medlemsstat, samordning med den angränsande medlemsstaten eller om den behöriga eller relevanta myndigheten i den angränsande medlemsstaten ändrar en administrativ bestämmelse eller en praxis eller inleder ett lagstiftningsförfarande, ska initiativtagaren informeras skriftligen om orsaken till förseningen och tidsplanen för svaret.

Artikel 12

Slutliga steg

1. Den gränsöverskridande samordningspunkten ska, på grundval av sin bedömning enligt artikel 9 och i enlighet med den information som den mottagit enligt artikel 11.3, skriftligen informera initiativtagaren om resultatet av förfarandet, som kan vara följande:
 - a) Resultatet av ett förfarande enligt artikel 11.4, inbegripet, i förekommande fall, en ändring av en administrativ bestämmelse eller ändring i praxis.

- b) Resultatet av ett förfarande enligt artikel 11.5, inbegripet, i förekommande fall, inledandet av ett lagstiftningsförfarande eller en ändring av en rättslig bestämmelse.
- c) Att det gränsöverskridande hindret inte kommer att undanröjas.
- d) Skälen för den ståndpunkt som antagits enligt led a, b eller c.
- e) Eventuell tidsfrist för rättslig prövning enligt nationell rätt.

Vid tillämpning av led e ska initiativtagaren, i avsaknad av en sådan tidsfrist enligt nationell rätt, beviljas sex månader för att begära rättslig prövning.

Den rättsliga prövningen ska begränsas till en kontroll av huruvida de processuella rättigheterna enligt denna förordning respekteras.

- 2. Om den gränsöverskridande samordningspunkten eller den behöriga myndigheten har beslutat att undanröja det gränsöverskridande hindret genom det förfarande som föreskrivs i artikel 11.5 ska den
 - a) informera den angränsande medlemsstatens gränsöverskridande samordningspunkt,
 - b) informera initiativtagaren om de viktigaste stegen i ändringen av den rättsliga bestämmelsen, inbegripet, i förekommande fall, i det lagstiftningsförfarande som inletts för att ändra den berörda rättsliga bestämmelsen för att undanröja det gränsöverskridande hindret eller det slutliga beslut som avslutar förfarandet.

Den gränsöverskridande samordningspunkten ska också informera initiativtagaren om den behöriga myndigheten i den angränsande medlemsstaten har inlett ett lagstiftningsförfarande för att ändra en rättslig bestämmelse.

3. Om den berörda medlemsstaten och den angränsande medlemsstaten konstaterar att de båda är villiga att inleda ett lagstiftningsförfarande för att ändra sina respektive rättsliga bestämmelser, för att ändra sina respektive administrativa bestämmelser eller för att ändra sin respektive praxis, ska de göra detta i nära samordning, i enlighet med sina respektive institutionella och rättsliga ramar. Denna samordning får gälla tidpunkten för förfarandena och får leda till att de inrättar en gemensam kommitté med företrädare för de behöriga myndigheterna och de gränsöverskridande samordningspunkterna, i förekommande fall.

Kapitel V

Slutbestämmelser

Artikel 13

Kommissionens samordningsuppgifter

1. Kommissionen ska utföra följande samordningsuppgifter:
 - a) Upprätta och underhålla ett enda unionsomfattande offentligt register över gränsöverskridande ärenden.
 - b) Hålla kontakt med de gränsöverskridande samordningspunkterna.

- c) Stödja den förstärkning av medlemsstaternas institutionella kapacitet som krävs för att genomföra denna förordning på ett effektivt sätt.
- d) Främja utbyte av erfarenheter mellan medlemsstaterna och särskilt mellan de gränsöverskridande samordningspunkterna.
- e) Offentliggöra och uppdatera en förteckning över alla nationella och regionala gränsöverskridande samordningspunkter.

2. Medlemsstaterna ska stödja kommissionens samordningsuppgifter som avses i punkt 1 d i denna artikel antingen i enlighet med artikel 5.3 e eller genom att årligen lämna in information i enlighet med bilagan.

Första stycket i denna punkt ska endast tillämpas på medlemsstater som har landgränsregioner enligt artikel 2.1.

Artikel 14

Övervakning och rapportering

Senast den ... [60 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över genomförandet av denna förordning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 15
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

ELEKTRONISKT DATAUTBYTE MELLAN MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN

Den information som begärs i denna bilaga ska lämnas på ett av unionsinstitutionernas officiella språk.

Avsnitt 1

Information som lämnas av medlemsstater med gränsöverskridande samordningspunkter

1. Förteckning över gränsöverskridande samordningspunkter

Den information som medlemsstaterna lämnar om varje gränsöverskridande samordningspunkt i tabellen nedan ingår i den förteckning över gränsöverskridande samordningspunkter som kommissionen offentliggör på nätet.

Den gräns-överskridande samordningspunktens namn	Den gräns-överskridande samordningspunktens kod	Post-adress	Webb-adress ¹	Telefon nummer	Geografisk täckning ²	Datum för nominering/inrättande	Rättslig grund för nomineringen/inrättandet	Huvud-sakliga uppgifter ³

Grund: Artikel 4.4 och artikel 13.1 e

¹ Enligt artikel 5.3 e.

² Ska anges när det gäller en gemensam gränsöverskridande samordningspunkt som inrättats enligt artikel 4.2.

³ Enligt artikel 5.1 och 5.2.

2. De gränsöverskridande samordningspunkternas kontaktuppgifter

Den information som medlemsstaterna lämnar för varje gränsöverskridande samordningspunkt i tabellen nedan gör det möjligt för kommissionen att utföra sina uppgifter beträffande samordning, kapacitetsuppbyggnad och kunskapsutbyte. Denna information offentliggörs inte.

Kontaktperson	Befattning	E-postadress	Telefonnummer

Grund: Artikel 4.4

3. Information för det enda offentliga unionsomfattande registret över gränsöverskridande ärenden

Den information som tillhandahålls av de gränsöverskridande samordningspunkterna eller de behöriga myndigheterna om varje gränsöverskridande ärende i tabellen nedan ingår i det enda offentliga unionsomfattande registret över gränsöverskridande ärenden som kommissionen offentliggör på nätet. Denna information gör det möjligt för kommissionen att utföra sina uppgifter beträffande samordning, kapacitetsuppbyggnad och kunskapsutbyte.

Ärendets kod	
Ärendets titel	[200] ⁴
Datum för mottagande hos den gränsöverskridande samordningspunkten	
Datum för meddelande till kommissionen	a) första inlämning b) ytterligare inlämningar
Beskrivning av hindret	[5000]
Initiativtagarens namn	
Hindrets geografiska område ⁵	

⁴ Numren inom hakparentes avser det högsta antalet tecken utan mellanslag.

⁵ Nuts 3-koder för den eller de territoriella enheter som berörs av det gränsöverskridande hindret. Om hindret endast gäller delar av en eller flera territoriella enheter kan Nuts 3-koderna ersättas med LAU-koderna för dessa delar.

Ärendets status	1 – Ännu inte bedömt. 2 – I avvaktan på ytterligare information från initiativtagaren⁶ eller avslutat på grund av brist på tillräcklig information från initiativtagaren⁷. 3 – Inget hinder har identifierats eller ärendet ligger utanför denna förordnings tillämpningsområde. 4 – Ärendet har avslutats på grund av dubblering⁸. 5 – Bedömt, med beslut om ytterligare åtgärder. 6 – Ärendet överförs till en annan gränsöverskridande samordningspunkt eller till en relevant myndighet⁹. 7 – Process för att en potentiell lösning ska utlösas inom ramen för verktyget för gränsöverskridande lösningar. 8 – Process för att en potentiell lösning ska utlösas inom ramen för ett annat instrument¹⁰. 9 – Hindret har undanröjts (helt eller delvis)¹¹. 10 – Beslut att inte undanröja hindret.
Ärendet senast ändrat den (datum)	
Beskrivning av uppföljningen	[5 000] i tillämpliga fall
Rättslig grund för den genomförda lösningen ¹²	i tillämpliga fall
Webbsida för ärendet	i tillämpliga fall
Publikationer i ärendet	i tillämpliga fall

Grund: Artikel 5.3 e och artikel 13.1 a

⁶ Enligt artikel 9.2.

⁷ Enligt artikel 9.2 andra stycket.

⁸ I tillämpliga fall, ange koden för det ärende som förblir öppet om det rör sig om liknande ärenden.

⁹ I tillämpliga fall, ange koden för det ärende som förblir öppet om det rör sig om liknande ärenden.

¹⁰ I tillämpliga fall, ange vilken typ av instrument som planeras eller används enligt artikel 9.6 a, b och c.

¹¹ I tillämpliga fall, ange om hindret har undanröjts helt eller delvis.

¹² I tillämpliga fall, hänvisning till den rättsliga eller administrativa akt genom vilken en lösning (även delvis) har genomförts.

4. Initiativtagarnas kontaktuppgifter

Den information som medlemsstaterna lämnar för varje gränsöverskridande ärende i tabellen nedan är frivillig. Den gör det möjligt för kommissionen att utföra sina uppgifter i fråga om kapacitetsuppbyggnad och kunskapsutbyte. Denna information behandlas endast med personens fria och uttryckliga tillstånd och får inte offentliggöras.

Kontaktperson hos initiativtagaren	Befattning	E-postadress

Grund: Artikel 5.3 e och artikel 13.1 a

Avsnitt 2

Information som lämnas av medlemsstater utan gränsöverskridande samordningspunkter

1. Förteckning över relevanta myndigheter

Den information som medlemsstaterna lämnar om varje relevant myndighet i tabellen nedan ingår i den förteckning över relevanta myndigheter som kommissionen offentliggör på nätet.

Den relevanta myndighetens namn	Postadress	Telefonnummer

Grund: Artikel 6.1

2. Information från medlemsstater utan någon gränsöverskridande samordningspunkt, som ska lämnas in årligen senast den 31 december

Sammanfattning av de viktigaste åtgärderna som vidtagits under det senaste året i förhållande till den information som mottagits från en eller flera gränsöverskridande samordningspunkter om identifierade gränsöverskridande hinder, inklusive en anvisning om eventuella åtgärder som vidtagits för att undanröja dem och annan relevant information.	[8 000] ¹³
--	-----------------------

Grund: Artikel 13.1 a

¹³ Numren inom hakparentes avser det högsta antalet tecken utan mellanslag.